

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

IV. (XX.) ÉVFOLYAM, 14. SZÁM 2009. ÁPRILIS 9.

200 FORINT

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

VAN MAGYAR BALOLDAL

**MAGYARORSZÁG LÉTEZHET AZ MSZP-KORMÁNY NÉLKÜL IS,
SŐT MAGYARORSZÁG CSAK AZ MSZP-KORMÁNY NÉLKÜL LÉTEZHET**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDIUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

AZ ELTAKARÍTÓ

A rendszerváltás után a múltat kellett eltüntetni. A belügyminisztérium zsírosabb állás volt, mint a pénzügyminiszteré. Ott voltak ugyanis a papírok, sőt így: a Papírok. Aki időben kimentette az addigi életét kevésbé előnyös színben feltüntető iratokat, már nyugodtabban érezhette magát. Biztonságban nem, mert – ahogyan egykori főnököm tanította – a külügyminisztériumban, semmi sem készül egy példányban, még az sem, amire rá van írva: „Készült 1 példányban”. Igazán szerencsésnek azok érezhették magukat, akik mások papírjaihoz jutottak hozzá. Így vagy úgy, de főleg úgy. Évekig élélhettél belőle. Én tudok valamit rólad. Te tudod, hogy én tudom, és én tudom, hogy te tudod. Ez minden ideológiánál szorosabb lelki kapocs, amire legújabb kori demokráciánkban karriernek egész sora épült.

Később változtak az idők. Már nem a múltat kellett eltakarítani, vagy legalább is nem csak azt, hanem a jelent. Ehhez a belügy egyedül már kevés volt. Manapság az APEH-ben sokkal több izgalmas dolog van, mint a belügyben. Onnan persze soha sem kerülhet illetéktelen kezekbe, illet még feltételezni se jutna eszembe, de egyszer érdemes lenne az APEH számítógéprendszerének meghibásodásai és egyes politikusok magatartásváltozásai között kimutatni az összefüggéseket. Egy jó belügyes, egy jó adófőnök, és mindent szépen el lehetett takarítani.

2002 után újabb fejezet kezdődött az eltakarítási szakmában. A győztesek hosszabb időre rendezkedtek be, évekig mit sem törődtek a jelen szemetével. Majd az idő elmosza. Néha azért odadobtak egy-

egy önkormányzati embert, pártközeli vállalkozót, de vezéráldozatra nem volt szükség. Az eltakarítási szakma megmaradt a belügy és az adóhatóság szintjén.

A szemét azonban gyarapodott. Ideje volt komolyabb eszközöket bevetni. A nemzetbiztonsági szervek jó megoldásnak tűntek, mert azok mindent látnak, mindent hallanak, ráadásul nem kell nagydobra venni. A gondok azonban szaporodtak, pontosabban a szemét már a külföldnek is szemét szűrt, és látszott, hogy ebből baj lesz. Rájöttek, hogy most már csak egy megoldás van: annyi a szemét, hogy az első embernek kell kézbe venni a dolgokat személyesen. Illetve nem is magának, hanem utódjának. A szemét ugyanis annyi, hogy ellepi a Kossuth teret, s ehhez már akárki nem jó. Igazi eltakarító kell, sőt az Eltakarító kell. A baj az, hogy a szemét után termelődik, viszont a szemetelőket nem takarítják el. Ehhez azonban már kevés az Eltakarító.

BAJNAI

Bajnai nem lehet jó miniszterelnök. Egész egyszerűen azért nem, mert a nemzetnek ma nem rá van szüksége. Batthyányra, Andrássyra a legtöbb magyar emlékezik, de vajon kinek jutna eszébe a 19. század második felének másik kilenc magyar miniszterelnökének a neve? Batthyányra, Andrássyra a magyar nemzetnek volt szüksége. A többiekre valakinek vagy valakiknek az uralkodói elitből.

Bajnai Gordon a nagytőkének kell, ő a nagytőke embere. Nem csak azért, mert ő maga is a nagytőkés osztályhoz tartozik. Főleg azért, mert az ő érdekeiket védi. A magyarországi kapitalizmus elmúlt 20 évének igazi nyertese a magyar nagytőke, na és

persze a külföldi tőke. És most bajban vannak. Bajban vannak, mert már nincs anynyi haszon, mint eddig. A béreket nem lehet az idők végezetéig balkáni szinten tartani, az árakat meg felvinni az EU-szintre. Elégedetlenek a nyugati haverok is. Úgy mond a magyarok ígértek egy szép kis nyugodt országot, most meg minden olyan, mint egy puskaporos hordón ücsörögni. A nyugatiakat nem érdekli, hogy mennyit keres a magyar melós. Őszintén szólva, a magyar nagytőkést sem. Egy dolog a fontos: a tőke minél kevesebbet veszítsen a jövedelméből.

A nemzetnek ma olyan miniszterelnökre van szüksége, aki megvédi a magyar gazdaságot, rendet teremt, s először húsz év óta a gazdagokat adóztatja meg, és nem a szegényeket.

MI MIT TEGYÜNK?

Mit tegyünk mi, munkáspártiak ebben a helyzetben? Hogyan tudjuk meggyőzni az embereket? Nos, nincsenek csodák, és nincsenek egyszerű receptek sem. Dolgozunk kell! Járnai a városokat és a falvakat. Bekopogtatni az emberekhez, ha kell egyszer, kétszer, százszor. Ki kell mennünk az utcára, a rendelőintézetek és kórházak elé, a piacokra, hogy lássanak bennünket az emberek. Műszakváltáskor oda kell menni a gyárakhoz, és beszélni a munkásokkal. Ma már értenek bennünket és figyelnek ránk. Terjeszteni kell a Munkáspárt anyagait az elmúlt 20 évről, és a következő évekre szóló elképzelésekről.

Most pedig nyakunkba kell venni a városokat, a falvakat, és gyűjteni az ajánlócédulákat az EP-választásokra. Nem csak annyit, amennyi feltétlenül szükséges. Annyit gyűjtünk össze, ami stabil indulást biztosít számunkra, és egy kis magabiztosságot, szervezeti tapasztalatot a magyar parlamenti választások előtt. Más út nincs, könnyebb út sincs, de ehhez az úthoz megvan mindenünk: programjaink, jelöltjeink, szervezeteink. És ne feledjük! Ez nem csupán egy választás, egy lépés, komoly lépés a kapitalizmus megváltoztatásához. Induljunk!

THÜRMER GYULA

SZERETNÉK SZOCIALISTA RENDSZERBEN ÉLNI!

BESZÉLGETÉS BERÉNYI IMRÉVEL, A BALOLDALI FRONT – KOMMUNISTA IFJÚSÁGI SZÖVETSÉG SOPRONI SZERVEZETÉNEK ELNÖKÉVEL

Berényi Imre fiatal kora ellenére is tudja: az elmúlt 20 esztendőből a mostani időszak a legalkalmasabb arra, hogy megerősödjünk, és szélesebb körű támogatottságot szerezzünk. Jó alkalom lesz a párt népszerűsítésére az EP-választások időszaka. Napról napra szembesül a kisebbségi kérdéssel is. Úgy gondolja, értelmes munkát kell biztosítani számukra, mert míg valaki dolgozik, „nincs ideje bűnözni”, ha meg nem dolgozik, pihen. Ha nem akar dolgozni, lesz mit veszítenie: házat, autót, családot. Olyan vezetést kell választani, amely minden magyar állampolgárnak biztosítja a kiszámítható életet!

– *Hogyan kerültél a mozgalomba?*

– Nem volt nehéz bekerülnöm a mozgalomba, mivel szüleim öt éve párttagok, és előtte is szimpatizánsok voltak. Apai nagyapám tagja volt az MSZMP-nek. Szóval volt honnan tudomást szerezni a szocialista rendszer értékeiről, pozitív oldalairól. Az iskolában, ha szó esett az előző rendszerről, akkor nem éppen szép dolgokat mondtak róla, ott hon viszont több jót hallottam erről az időszakról, mint rosszat.

Gyakran segítettem édesanyámnak a pártmunkában, például kopogtatócédulát gyűjteni, elmentem taggyűlésekre, osztottam a szórólapot, hát nem tudok sok újról beszámolni a párttevékenységgel kapcsolatban...

– *Ez a legfontosabb! A mélyvízben kezdél dolgozni.*

– A helyi alapszervezetnél azt tettem, amit minden párttagnak tenni kell. Részt vettem az utóbbi két Front-táborban és a május elsejei ünnepségeken. A pártnak hivatalosan 2008. márciusa óta vagyok tagja.

– *A Front országos elnöksége bizakodással tekint rád...*

– Soproni elnökként igyekszem változást, pezsgést hozni a szervezet életébe. Terveim közt szerepel többek között az osztrák kommunista fiatalokkal való kapcsolatteremtés és kapcsolat-ápolás, a Front taglétszámának bővítése, és az internetes munka, ami pártmunka, hiszen a véleményem, a párt véleményét írom. Jelen pillanatban az EP-választásokra való készülődés a legfontosabb: szórólapok terjesztése, agitáció és kopogtatócédula gyűjtés.

– *Mit szoktál olvasni?*

– Olvasás területén kedvenc témáim közé tartozik az ókori történelem, ezen belül az ókori csatákkal kapcsolatos leírások. Másik kedvencem a honfoglalás-kori magyar történelem, pontosabban az a kor, amikor a magyaroknak még voltak egé-

szén nagy sikereik is. Szívesen olvasom Rejtő Jenő regényeit, és szívesen olvasnám Egely György tudományos könyveit. Sajnos az egyetemi könyvtárban nincsenek meg, előbb-utóbb meg fogom őket vásárolni. Egyetemi jegyzeteket természetesen muszáj tanulmányoznom. Legutóbb Kertész István: Ókori hősök, ókori csaták és Orwell: az Állatfarm című könyveket olvastam. Az utóbbi nem igazán tetszett. Marxtól és Lenintől még többet kívánok olvasni, egyre nagyobb hangsúlyt fektetek rá. A Szabadság alap, természetesen mindig elolvasom.

– *Mivel töltöd a szabadidőd?*

– Szabadidőmben az Interneten „intelligens” és még „intelligensebb” blogok hozzászólásain húzom fel magam. Nagyon érdekel mások véleménye. Mégis, gyakran megdöbbenek: hogyan élhetnek emberek ekkora sötétségben? Írogatni mostanában kezdtem. Szeretek biciklizni és baráti társasággal szalonnát sütni, beszélgetni. A Front feladatainak szervezése is a szabadidőmben történik, mivel kevés van belőle, nem könnyű, de egyre többen segítenek ebben a munkában.

– *Filmeket nézel?*

– Kevés filmet nézek. Nem igazán hoz lázba a mai színvonal. Általában vígjátékot választok, igaz, hogy a többi is „hülyeség”, de ezt legalább annak is szánják. Az amerikai filmeknél mindenképpen jobban kedvelem az európaiakat, leginkább a francia, német és magyar filmeket. A magyar filmek közül inkább a régebbi alkotásokat nézem. A dokumentumfilmek és a természetfilmek a kedvenceim.

– *Családod hogyan viszonyul politikai tevékenységedhez?*

– Mivel szüleim is párttagok, nem kellett titkolnom otthon a belépésemet. Segítenek, amiben tudnak...

– *Mi a véleményed az elmúlt idők változásairól?*

Berényi Imre

1984. november 5-én született Székesfehérváron, de gyermekkorát Kálozon töltötte. Ide járt általános iskolába is, majd a székesfehérvári Vörösmarty Mihály Ipari Szakképző Iskolában folytatta tanulmányait. 2003-ban érettségizett, ugyanebben az évben felvették a Nyugat-Magyarországi Egyetem faipari mérnöki karára, ahol az idén végez. Németül és angolul beszél.

– Gondolom a válságra célzol... Szerintem az elmúlt 20 esztendőből a mostani időszak a legalkalmasabb arra, hogy megerősödjünk, és szélesebb körű támogatottságot szerezzünk. Jó alkalom lesz a párt népszerűsítésére az EP-választások időszaka. Másik dolog, amivel tele van minden, a kisebbségi kérdés. Ezt a problémát a magyar emberek gondjaival együtt kellene kezelni. Értelmes munkát kellene biztosítani számukra, mert míg valaki dolgozik, „nincs ideje bűnözni”, ha meg nem dolgozik, pihen. Ha nem akar dolgozni, lesz mit veszítenie: házat, autót, családot. Olyan vezetést kell választani, amely minden magyar állampolgárnak biztosítja a kiszámítható életet.

– *Ha találkoznál az aranyhállal, mi lenne a három kívánságod?*

– Szeretnék valódi szocialista rendszerben élni. Ez elég régi vágyam, főként, hogy most nehézkesen élünk. Mégsem tartom lehetetlen dolognak. Szeretném bejárni Dél-Amerikát, szép hely lehet... Ráadásul mindig jól jöhet egy tartalék kívánság! ■

A MUNKÁSPÁRTNAK VAN PROGRAMJA!

HARCRA FEL!

Magyarország létezhet az MSZP-kormány nélkül is, sőt Magyarország csak az MSZP-kormány nélkül létezhet – mondta Thürmer Gyula a Munkáspárt hétvégi aktíváján. Az országos találkozó küldöttei és külföldi vendégei – így Giorgos Toussas, a Görög Kommunista párt uniós képviselője – együtt mondták: Magyarországon a kommunista párt jelenti a baloldalt, a Munkáspártnak van a válságból kivezető programja. Az alábbiakban a Munkáspárt elnökének beszédéből idézünk.

Szervezett, fegyelmezett munkát!

„Ne mondja senki, egyetlen kerület, egyetlen megye sem, hogy halálra dolgozzuk magunkat, amikor a valóságban szép csendes dolgoztatás folyik. Áldozatot kérünk a párt tagjaitól. Nem nagyot, de áldozatot. Egy hétre mindenki tegye magát szabaddá! Ha aktívak vagyunk, vegyünk ki egy hét szabadságot! Ha nyugdíjasok vagyunk, tegyünk félre minden mást! Most ne menjünk a telekre, ne vigyük iskolába az unokákat, hanem gyűjtsük a kopogtatócédulákat!”

Miért van válság?

„A mostani EP-választás olyan körülmények között zajlik, amikor Magyarország mély válságban van. Nem azért van válságban, mert rosszak a magyar politikusok. Ez csak része az egésznek.

Válság van, mert a magyar ipart, mezőgazdaságot, kereskedelmet, bankrendszert eladták a külföldnek. Nincs magyar gazdaság, s főleg nincs magyar termelés.

Válság van, mert a társadalom szétszakadt a szegények óriási, 9 milliós táborára és a gazdagok, a nyertesek egy milliós csapatára.

Válság van azért is, mert nincs törvényes rend, az állam alapvető intézményei nem működnek.

Az MSZP és az SZDSZ mostani kormányalakító bohóckodását sértőnek, felháborítóknak, gusztustalannak tartjuk. Ez is azt bizonyítja, amit már régóta mondunk: a mostani politikai elit lejáratódott, nincs erkölcsi hitelük. Új emberekre, új parlamentre van szükség. Új azonban csak akkor lesz, ha mi is ott vagyunk.

Bajnai Gordon eddig megismert elképzeléseit a válság rendezésére nem fogadjuk el. Ez a nagy burzsoázia, a külföldi nagytőke, a Reformszövetség, az SZDSZ legszélsőségesebb tőkés köreinek a programja. Célja az, hogy a szegény rétegeket újra megsarcolja és elvegye azt, ami még van.

Bajnai jelölése bizonyítja, hogy az MSZP-SZDSZ nem képes olyan megoldást az asztalra tenni, amely a nemzeti gazdaság fejlesztésére, Magyarország megvédésére, a dolgozói rétegek terheinek enyhítésére irányul. Ilyen programja a Munkáspártnak van.”

„Csatába indulunk. Most ezt a csatát európai parlamenti választásnak hívják. Csatába indulunk azért, hogy minél jobban megismertessük a Munkáspártot, programunkat és jelöltjeinket, minél jobban begyakoroljuk a választási munkát, a kopogtatócédula gyűjtést, a kampány szervezését. Csatába indulunk azért, hogy minél jobban szerepeljünk, minél több kopogtatócédulát gyűjtsünk össze, minél több helyre jussunk el, minél több szavazatot szerezzünk.

Ma figyel bennünket a közvélemény, figyelnek bennünket a politikai erők. Mire vagyunk képesek? Halott párt-e a Munkáspárt, vagy élő politikai erő? Használjuk ki a lehetőséget, és mutassuk meg, hogy mire vagyunk képesek! Mutassuk meg az embereknek, mutassuk meg a pártoknak, mutassuk meg a politikai erőknek!

Ma az emberek szívesen fogadnak bennünket. Bárhova megyünk, a kiskunhalasi malomba, a piliscsabai postára, a

fegyverneki üzembe, a kishéri piacra, bárhova, szívesen fogadnak bennünket. Az emberek keveset látnak bennünket a televízióban, de többségükben mégis tudják, hogy kik vagyunk.

Kik vagyunk mi? Egy párt, amely húsz éve a munkás, a dolgozó ember mellett áll. Egy párt, amely nem változtatta meg a politikáját, nem forgatott köpönycet. Egy párt, amely becsületes, tisztességes, nincsenek ügyei. Ezt ma az emberek tudják és értik.

Értik, mert megváltozott a világ. Az emberek felélték tartalékaikat. A mostani válság, a kormány megszorító intézkedései olyan helyzetben érik az embereket, amikor többségüknek már nincs mit eladni, nincs mit értékesíteni, nincsenek további tartalékok. Megváltozott a világ abban is, hogy az emberek már kipróbálták a nagy politikai pártokat, és csalódtak bennük.

Ebben a helyzetben jobban odafigyelnek a szavunkra. Ezt mutatta a „Megérte? Ezt akartad?” című anyagunk fogadtatása. Aki kézbe vette, nem tudta letenni. Ugyanis minden szava igaz, az emberek pontosan ezt élik meg.

Világosan kell azonban azt is látnunk, hogy az emberek még nem hozták meg történelmi döntésüket. Azt mondják nekünk: figyelünk rátok, de még nem döntöttük el, hogy rátok szavazunk-e. Még bizonytalanokodunk, még kételkedünk, hogy elég erősek vagytok-e.

Kikre számítunk? A baloldali gondolkodású emberekre. Az elmúlt 20 évben többségük az MSZP-re szavazott. Az MSZP-re szavazott, mert baloldalinak hitte, mert újra és újra felült a szocialista propagandának, mert félt a jobboldaltól.

A baloldali választó ma látja, hogy mi lett az MSZP-ből. Egy párt, amely könyörtelenül kiszolgálja a külföldi és a hazai nagytőkét. Egy párt, amely elvesztette minden erkölcsi tartását. Egy párt, amelynek vezetői minden áron hatalmon akarnak maradni. Igen, nem az MSZP van hatalmon általában, nem a falusi kis szocialista ül a felügyelő bizottságokban, nem ő veszi fel a milliós pénzeket, hanem néhány száz hivatásos politikai prostituált, akiket most minisztereknek és képviselőknek hívnak. Ezt kell az MSZP-s és általában a baloldali választónak megmondani.

S, még valamit, ami nagyon fontos! A baloldali választóval meg kell értetnünk, hogy semmi sem változik, ha a „vagy az MSZP vagy a Fidesz” kategóriában gon-

VAN POLITIKAI FEGYVERÜNK A HARCHOZ. VISZIK A MUNKÁSPÁRT PROGRAMJÁT VIDÉKRE

dolkodik. Ne azt magyarázgassuk, hogy a Fidesz sem csinálna mást. Azt magyarázzuk, hogy a politikába új erők, új emberek kellenek, és ezek mi vagyunk.

A baloldali választó valós és megal-

pozatlan félelmével szemben világosan ki kell mondanunk: Magyarország létezhet az MSZP-kormány nélkül is, sőt Magyarország csak az MSZP-kormány nélkül létezhet.”

Osztályharc ez is

„A választás az osztályharc része. Ezt gyakran elfelejtjük, és ezért történhet meg, hogy rácsodálkozunk dolgokra, s ami rosszabb, nem készülünk rájuk. A jelenlegi helyzetben mindenre fel kell készülnünk. Azért kell felkészülnünk, mert a pártok saját osztályérdekeik miatt mindenre képesek.

A legutóbbi ferencvárosi időközi választásokon is láttuk, hogy a pártok ténylegesen mindenre képesek. Hamisítják a kopogtatócédulákat, kiadják a választási bizottsági információkat, nyomást gyakorolnak a választókra, kihasználják a tőkés jogi rendszer lehetőségeit, hatalmi játékaikba belesodorják a rendőrséget, a bíróságokat, mindent. Most sem lesz ez másként. Erre fel kell készülnünk lelkileg, politikailag, emberileg.

Nem mindegy, hogy kit küldünk a választási bizottságokba. A Munkáspárt képviselőjének nem az a feladata, hogy néma szemlélő legyen, hanem az, hogy harcosan védje a Munkáspárt érdekeit. Az embereinket, a Munkáspárt harcosait fel kell készíteni. Mondjuk meg nekik, hogy ez nem sétagalopp, nem kedves, békebeli demokratikus választás, hanem élet-halál harc. Ehhez vagy alkalmazkodunk, és megtanuljuk, vagy alulmaradunk. Nem kell megrettenni, ha azt látjuk, hogy a nagy pártok óriási fizetett csapatokkal szedik a kopogtatócédulákat! Nem kell megijednünk, amikor a fülünk hallatára szemérmetlenül hazudnak! Nem kell megrettennünk akkor sem, ha a rendőr belénk köt az utcán, mert sajnos ilyen is van. Harcolnunk kell!”

Régen látott ennyi vörös zászlót a fővárosi Szabadság tér. A Munkáspárt április 4-i ünnepségén a vörös barettes frontos fiatalok és a Fényes Szelek nemzedékének tagjai egyaránt megjelentek. A Szovjet Hősi Emlékmű előtt Gilicze Attila, a Munkáspárt elnökségének tagja mondott beszédet, amit az alábbiakban közlünk.

A magyar történelem egyik legszebb napjára emlékezve gyűltünk ma itt össze, idősek és fiatalok, olyanok, akik átérték ezt a 64 évvel ezelőtti napot, és olyanok, akik csak tanulták.

Tisztelgünk a felszabadító Vörös Hadsereg hősi halált halt katonái előtt, akik életüket áldozták, hogy megszabadítsák a fasizmus uralma alól Magyarországot és Európát.

Szívünkben büszkeséggel emlékezünk az illegálisban is harcoló kommunistákra, Rózsa Ferencre, Schönherz Zoltánra, Ságvári Endrére, Nógrádi Sándorra, a Marótcsoportra, a miskolci MOKAN-Komitére, és a többi, hősiesen harcoló elvtársunkra.

Harcuk a mi harcunk is, dicsőségük a mi dicsőségünk is.

Emlékezünk a magyar antifasizista harc neves és névtelen hőseire is. Bajcsy-Zsilinszky Endrére, Szent-Györgyi Albertra csakúgy, mint a katonákat, kommunistákat, zsidókat, ellenállókat segítő, bűjtató polgári lakosságra.

Az ő, és csakis az ő érdemük, hogy 64

évvel ezelőtt, 1945. április negyedikén a magyar nép végre kimondhatta: Magyarország szabad!

A mai napon fejet hajtunk azon milliók előtt is, akik a pincékből, a romok alól előbújva, áldozatot nem ismerve, szinte a semmiből, újjáépítették Magyarországot.

És mi, a fiatalabb generáció, fejet hajtunk a ma is köztünk élő, idős kommunisták előtt, akik a legkegyetlenebb helyzetben is elveikhez hű emberek maradtak, egy elvtelen, embertelen világban.

Mit jelentett ez a nap, április negyedike, a magyar népnek?

Függetlenséget, szabadságot, és lehetőséget a néphatalom megteremtésére.

Április 4-e után két út előtt állt az ország.

Kapitalizmus vagy szocializmus? Horthysta restauráció vagy néphatalom?

Magyarország a szocializmus építésének rögzös útját választotta.

A magyar történelemben másodszer volt lehetősége a dolgozó, alkotó népnek, hogy a maga kezébe vegye sorsát. És a

magyar nép, köztük Ti, Elvtársak, tudatok élni ezzel a lehetőséggel.

Ti voltatok a Fényes Szelek csodálatos nemzedéke, a NÉKOSZ fiataljai, akik a tudás hatalmát vittétek el a falu népének.

Ti voltatok azok, akik szétzúztátok a földesurak, a burzsoázia, a klérus öröknek hitt uralmát, és a munkásnak, a dolgozónak kezébe adtátok a hatalmat.

Ti voltatok, akik az úri Magyarországból népi, demokratikus Magyarországot építettetek.

Ezeréves béklyókat törtetek szét, amikor azok kezébe adtátok a földet, akik megművelik.

És a magyar parasztok megművelték! A kezdeti hibák és bajok ellenére mezőgazdaságunkat a világ élvonalába emelték, és a magyar vidék soha nem látott fejlődésnek indult.

Tőkésék, bankárok helyett munkások lettek a gyárak, üzemek gazdái.

És jó gazdái voltak! Kezük munkájából született az első szocialista városunk, Dunaújváros.

Április 4 üzenete

Április negyedikre arra is tanít bennünket, hogy nemzeti függetlenségünk elválaszthatatlan a társadalmi haladásunktól. Nem beszélhetünk igazi társadalmi felüldről ott, ahol a nemzeti függetlenség nem adott.

Ez április negyedikre szóló üzenete.

Üzenet a ma munkásának, a ma dolgozójának: felemelkedésedet, életed megváltoztatását csak egy más rendszer, csak a szocializmus hozhatja el.

Hiszen nem beszélhetünk nemzeti függetlenségről ott, ahol a nemzeti függetlenség burzsoá jelszava nem jelent egyebet, mint EU gyarmati státuszt, és NATO kiszolgáló személyzetet.

Nem beszélhetünk nemzeti függetlenségről ott, ahol a nemzeti ipar és mezőgazdaság romokban, ahol a nemzetközi banktőke az utolsókat préseli ki belőlünk.

Húsz év kapitalizmusa soha nem látott pusztulást hozott.

Társadalmi „haladásunk” útját ma szegények, hajléktalanok, éhezők, nyomorogók milliói övezik. Kórházainkat, óvodáinkat, iskoláinkat egymás után zárják be, soha nem látott magasságokban a munkanélküliség. Kiábrándultság, csalódottság, elkeseredettség országiszerte.

Ebben a helyzetben kötelességünk elvinni április negyedikre üzenetét minden magyar dolgozónak.

Van remény a reménytelenségben, van kiút a kilátástalanságból. Ez az út a harc útja, harc a szabadságért, harc a szocializmusért!

Kívívjuk a szabadságunkat, mert a nagytőke urai nem legyőzhetetlenek, és a kapitalizmus nem örök!

Őket dicséri a legendás Ikarusz, a Csepel Művek, a Ganz, a Rába és számtalan világhírű gyárunk, melyekre méltán büszkék lehetünk.

Az ő verejtékükből épültek a kulturházak, óvodák, sportlétesítmények szái, amik az ő pihenésüket, művelődésüket szolgálták.

Munkás- és parasztyerekek előtt nyílt meg a tanulás lehetősége, a tudományok legszelebbi tárháza.

És százazrek éltek ezzel a lehetőséggel! Műszaki szakembereink, művészeink, sportolónk, politikusaink, katonatisztcjeink jelentős része munkás- vagy parasztcsalád gyermekeként látta meg a világot, és a szocializmus adta meg a társadalmi felemelkedés egyetlen lehetőségét.

Ezekben, az eltagadhatatlan eredményekben van április negyedikre igazi jelentősége.

Magyarország felszabadulása megadta

azt a lehetőséget, hogy a dolgozó ember végre ura legyen saját alkotásának.

A Felszabadulásunk ünnepén, nyíltan és világosan ki kell jelentenünk: büszkék vagyunk népi demokráciánk, a szocializmus 40 évére.

Tudjuk, történtek hibák, de a munkás-hatalom megteremtése, a szocializmus építése nem hiba volt, hanem el nem múló érdem, nagy történelmi tett, melyre büszke lehet mindenki, aki részese volt ennek a szép és nemes munkának. ■

Politikai prostituáltak

Az elmúlt húsz év bebizonyította, nem érte meg a rendszerváltás, ugyanis egy fejlődő országból szegény, gyarmati ország, Európa széle lett Magyarország – mondta újságíróknak a Munkáspárt elnöke. Thürmer Gyula szerint az ország terheit nem a szegényekre kell újra kiróni, itt az ideje, hogy fizessenek a milliárdosok, a százmilliomosok, és általában a gazdagok. Arra kérjük az MSZP szavazókat, ne voksoljanak a szocialista pártra, mert ma az MSZP ugyan hatalmon van, de ezt a hatalmat nem a kisemberek, nem a baloldali érzésű emberek gyakorolják, hanem a magukat miniszternek, államtitkárnak és képviselőnek nevező politikai prostituáltak!

MUNKÁSPÁRTI VÁDIRAT KISKUNHALASON

„Munkások, álljunk a nagy harcra készen, melyből az emberi nem új napja kél!” Kiskunhalas utcáin emberemlékezet óta nem játszották a Varsaviankát. Kalapos Mária, a térség KB-képviselője egy pillanatra visszavarázsolta a forradalmi dalokat, és az emberek meg-megálltak. Arra meg különösen odafigyeltek, amikor a Munkáspárti vádirat kemény, de igaz tételei következtek. Ez igaz, ezzel nem lehet vitatkozni! – mondták sokan a kiskunhalasi piacon is, ahol Thürmer Gyulát, a Munkáspárt elnökét szívesen fogadták. A párt elnöke évekkkel ezelőtt már járt a férfi hajléktalan szállón, most újra eljött. A helyzet nem jobb, sőt rosszabb – mondták az illetékesek. A hajléktalanság újatermelődik. Nehéz egy egész napos programot összehozni, de nem lehetetlen! – mondja Kalapos Marika. Szerényen elhallgatja, hogy mindezt lényegében egyedül kell csinálnia, de a program önmagáért beszélt. A munkáspárti csapat szívesen látott vendég volt a Perka Kft-nél és a Halma Halasi Malomnál is. A magyar vállalkozók egyre inkább megértik, hogy a Munkáspárt értük küzd – de ezt el is kell mondani nekik!

PILISCSABA NYERNI FOG A MUNKÁSPÁRTTAL

2009. május 10-én, az EP-választási kampány idején tartják Piliscsabán az időközi önkormányzati választásokat. A Munkáspárt jelöltje, Göntzöl Gábor már leadta ajánlószelvényeit. Gratulálunk! Gyors munka volt! Alig egy éve működik munkáspárti alapszervezet a festői környéken, de máris elkönnyelheti első sikerét: képviselő-jelöltet állított.

Göntzöl Gábornak szívügye a környezetvédelem. Támogatja a komposztáló telep létrehozását, amely gazdaságosan szolgálná a piliscsabai polgárok életét.

A közügyekkel kapcsolatban kifejtette: ahogyan az egész országban, Piliscsabán is átláthatóvá kell tenni a pénzügyi elszámolásokat, a beruházások költségeit, a polgármester, a képviselők és bizottsági tagok javadalmazását. Vissza kell állítani a GAMESZ-t a takarékoskodás elősegítésére, a „mutyizás” visszaszorítására, a munkahelyteremtés érdekében.

Tudja, számos probléma kiált megoldásért, felsorolni is nehéz lenne őket, de megoldani csak felelősségteljesen, következetesen lehet.

„A képviselőknek nem önmagukkal, hanem az emberekkel kell foglalkozniuk! A helyi lakosok kényelmét, jólétét és egészségét kell szolgálniuk!” – ez a piliscsabai jelölt programjának kiindulópontja.

INTERNACIONALISTA ELŐRELÉPÉS

A Munkáspárt Csongrád megyei elnöksége együttműködési megállapodást írt alá a Jugoszláv Kommunista Szövetség szabadkai elnökségével.

Miután közösen megkoszorúzták a szegedi Klauzál téri Kossuth szobrot, az aláíráson részt vett a JKSZ részéről Olajos Nagy Erzsébet (képiünkön Zsiga Tamással) tartományi elnök, Lukic Zdravko elnökségi tag, valamint a Magyar Kommunista Munkáspárt részéről Thürmer Gyula, a párt országos elnöke és Zsiga Tamás megyei elnök.

„Világ proletárjai, egyesüljete!” – e gondolat jegyében született a megállapodás, melyben a kölcsönös vállalatokat rögzítették, így az egymás rendezvényein való részvételt, a kistérségi gazdasági együttműködés elősegítését, a munkanélküliség elleni harcot hirdették.

A legközelebbi találkozóra május 1-én, Szegeden kerül sor a Munka Ünnepe alkalmából, majd május 2-án Szabadkán, „Kis-Jugoszláviában” folytatódik az ünnepi program.

A PÁRTAKTÍVA ALKALMÁBÓL VENDÉGÜL LÁTTUK A GÖRÖG KOMMUNISTÁK DELEGÁCIÓJÁT. GIORGOS TOUSSAS, A GÖRÖG KP KB TAGJA, EP-KÉPVISELŐ TELEMAHOS DIMOULAS, A GÖRÖG KP KB-TITKÁRSÁG TAGJA A MUNKÁSPÁRT ÉS A FRONT VEZETŐIVEL.

MIT AKARUNK PILISCSABÁN?

Az önkormányzat gazdálkodása, könyvelése legyen mindenki számára hozzáférhető!

Tudjuk meg, hogy mennyit keres a polgármester, ki mennyi pénzt kap az önkormányzatban, mire költik az adókat!

Szociális bérlakás-programot a fiatalok helybentartására!

Helyi, hétvégi piacot a multik helyett!

Komposztáló-telepet!

Mindenki által használható, ingyenes művelődési házat!

Rendezett a vasútállomást, a Bajcsy Zsilinszky út azonnali felújítását, a földutak járhatóvá tételét!

A szemétszállítási költségeket vállalja el az önkormányzat, ezért is adózunk!

Az ivóvíz legyen ingyenes!

Önkormányzati megújuló energia-programot, az energetikai függetlenségért! Napkollektorok és szélérőművek telepítését!

A GAMESZ – gazdasági műszaki ellátó szervezet – visszaállítását, a spórolás elősegítésére, a „mutyizás” visszaszorítására és munkahelyteremtésre!

Tovább! Tovább! Tovább!

Április 1-én kora reggel a dunakeszi Bombardier gyár bejáratánál szórólapoztak a Munkáspárt aktivistái. Közel 300 munkáshoz juttatták el a „Mit akar a Munkáspárt?” és a „Megérte? Ezt akartad?” röplapokat. A járműjavító 64,9 százalékát birtokló Bombardier gondoskodott róla, hogy ne legyenek többen. Nincs már éjszakai, sem délutános műszak. A tulajdonos azt állítja, hogy hatékonyabbá kívánja tenni a gyár működését. Hasonlóan a többihez? Hasonlóan azokhoz, amelyeket már bezártak, vagy a napokban zárnak be. A munkavállalók átverése, kisemmizése ellen tesz a Munkáspárt – és csak a Munkáspárt! A dolgozók érdeklődéssel olvasták a szórólapokat – de a kapuhoz érve gondosan eltették. A megfélemlítés tökéletesen működik. „Fortélyos félelem igazgat” – bizonyítja számos jelenet. Nem állunk meg! Holnap és holnapután is ott leszünk a gyárak kapuinál, a munkanélküli központok előtt!

A párt VII. kerületi aktivistái több napon keresztül agitáltak és szórólapoztak a Keleti pályaudvar környékén. Mindig kora reggel kezdték az akciót, a munkásvonatok érkezésekor. Arató István budapesti alelnök pozitívan értékelte az anyagok fogadtatását. Fekti Ilona, aki új párttagként vetette bele magát a munkába, elmesélte, többen megálltak beszélgetni, és kifejezték elégedettségüket a kapitalista viszonyokkal szemben.

Van hol, van miért dolgoznunk!

Húsz éve történt a rendszerváltás. Megérte?

Húsz esztendeje, 1988-89-ben ment végbe az a folyamat, amit kegyesen rendszerváltásnak szoktak nevezni, de ami nem más, mint tőkés ellenforradalom. Észre sem vettük, talán el sem hittük, hogy szinte a szemünk láttára alakul át a világ. Sokan hitték, hogy ez az új világ jobb lesz, jobban fogunk élni, csupa becsületes ember fog bennünket vezetni. Sokan hitték, hogy minden marad a régiben, visszük magunkkal azt, ami jó volt a szocializmusban, és hozzátesszük azt, ami jó a kapitalizmusban. Nem ez történt! Ma rosszabbul élünk, mint húsz éve, nemzedékek nőnek fel munka nélkül. Bizonytalan a jövő, aki teheti, az külföldön érvényesül.

A következő hónapokban az újságok tele lesznek a tőkés rendszerváltást magasztaló írásokkal. Újra előkerülnek a húsz évvel ezelőtti percmemberkék, a mai „nagyok” meg bizonygatják a két évtizeddel ezelőtti döntés helyességét. Mi is írunk a rendszerváltás eseményeiről. Úgy, ahogyan mi megéltük, úgy ahogyan szerintünk ténylegesen történt. És mindig feltesszük a kérdést: megérte?

PÁRTSZAKADÁST! PÁRTSZAKADÁST? (1. RÉSZ)

Húsz esztendővel ezelőtt, 1989. április 12-én tartotta ülését az MSZMP Központi Bizottsága, amelyen újraválasztják Grósz Károlyt, mint főtitkárt, és új csúcsvezetőséget is választanak. A KB ülése erőtlen kísérletnek bizonyul az ellenforradalmi folyamat feltartóztatására.

PÁRTSZAKADÁST!

Grósz Károly 1989. április 12-én, szerdán reggel negyed nyolckor érkezik a Szečenyi rakparti pártközpontba. Éjszaka meg erősödik benne a szándék: szakítani kell! Az elmúlt hónapok folyamatos kompromisszum-keresése oda vezetett, hogy ellenfelei egyre erősebbek és egyre szemtelenebbek. Már mindenki látja, hogy Pozsgay, Nyers, Németh más politikát folytatnak. A Politikai Bizottság üléseinek szigorúan titkos anyagai kikerülnek az ellenzékhez. A Politikai Bizottság mellett egy másik láthatatlan hatalmi központ is működik. Véget kell vetni ennek!

Véget vetni addig, amíg lehet. Most még lehet! Grósz emlékszik a Néphadsereg pártbizottságán tett látogatására, ahol az egyik tábornok kijelentette: „...a vezetésnek egy tagja van, akitől a hadsereg parancsot elfogad, ez pedig Ön, Grósz elvtárs!” Grósz tudja azt is, hogy az ellenzéki szervezetek még nem jutottak el a munkásrétegekhez. Nyers hiába szédíti szociáldemokrata szövegekkel a munkásságot, ennek már nincsenek hagyományai. A múltat azonban lehet szidni, és ez erőt ad az ellenzéknek.

Grósz visszaemlékezik a március 23-24-i látogatására Moszkvában. Mihail

Gorbacsov mellé állt. Biztatta, hogy az MSZMP nézzen szembe a múlttal, de a múlt hibái miatti lelkiismeret-furdalás ne bénítsa meg a pártvezetést. „A munkáosztály nem engedi becsapni önmagát, megvédi a pártot!” – biztatta Gorbacsov. Talán tényleg így van.

Grósz Moszkvában tájékoztatja Gorbacsovot, hogy a Központi Bizottság következő ülésén robbantani akar. A robbantás módja pedig az, hogy lemond, és kieroszakolja új vezetés választását. Elmondja a szovjet vezetőnek, hogy a KB mintegy 60 százaléka vele van. Gorbacsov figyelmezteti: a döntésnek van erős és gyenge oldala. Az erős oldala az, hogy ilyennel csak egy erős, magabiztos főtitkár állhat elő. A gyenge oldala pedig az, hogy kívülről nézve a főtitkár önbizalmának hiányára utal. Grósz elmondja, hogy színvallásra akarja a KB tagjait készíteni. Vagy a párt programja mellé állnak, vagy Pozsgay programja mellé.

Grósz tudja: a párt egysége szent a munkásmozgalomban, a pártszakadás bűn. Ezt tanulták, ez van a párttagság, és főleg az aktivisták vérében. De hát végül is Lenin mert szakítani 1903-ban, Kádár is megtette 1956-ban. Grósz tudja, hogy a tagság zöme világos marxista politikát akar, és ezért kész tiszta vizet önte-

ni a pohárba. De vajon a Központi Bizottság, ez a valamivel több, mint száz ember így gondolkodik-e? Megérte-e a KB a pártszakadás szükségességét?

Grósz világosan érti, hogy a folyamatok már túlmentek a szocializmus reformján, és közeledik a tőkés ellenforradalom. Erre a következtetésre nem annyira elméleti elemzések készítették, hanem inkább az a tény, hogy a pártvezetésben végsőkéig kiéleződött a küzdelem. Nem egyszerűen személyek egymás elleni harcáról van szó egy-egy tisztség elnyeréséért. Ez a harc a hatalom egészéért folyik, amikor az a kérdés, hogy marad-e a szocializmus. Grósz tisztában van azzal is, hogy a kialakult helyzetért személy szerint is felelős. Végül is az ő főtitkarsága idején születnek meg a kapitalizmus bevezetését szolgáló politikai döntések a társasági törvényről, a többpártrendszeréről, a kádári időszak maradványainak felszámolásáról. Grósz mindennek ismeretében szánja el magát határozott lépésre. Legyen pártszakadás! De vajon lesz-e?

GRÓSZ: JÓ DIAGNÓZIS – ROSSZ TERÁPIA

Grósz hosszú beszédet mond a Központi Bizottság ülésén. Elemzése, diagnózisa a KB ülésén, mint általában, ezúttal is korrekt. Nyelvezetén ne csodálkozunk, mindez húsz éve történik, az akkori párt nehézkes nyelvezetén. „Ha nem is csökken, de nem erősödik a párt politikai befolyása” – hangsúlyozza beszédé-

GRÓSZ KÁROLY NYILATKOZIK MOSZKVÁBÓL HAZAFELE JÖVET A REPÜLŐGÉPEN

ben. Majd egy újabb súlyos megállapítás következik: „A párttagság változatlanul elbizonytalanodott állapotban van”. Mi jellemzi Grósz szerint az 1989. áprilisi MSZMP-t? „Szervezeti zavar, bizonyos káosz, a mozgalom szervezeti szétesésének felgyorsulása.” Hozzáteszi, hogy a „pártvezetés és a párttagság közötti szakadék mélyül, a párt taglétszáma csökken”.

Grósz az alapvetően lesújtó diagnózis után keresi a lehetséges kapaszkodókat, itt azonban már hibásan ítéli meg a jelenségeket. Reménykeltő, mondja, hogy „a tagság döntő többsége a reform iránt elkötelezett”. E mögött Grósz azon alapvető tévedése húzódik meg, hogy Kádár után a szocializmust csak balról fenyegetheti veszély, azaz Magyarország visszaeshet az 50-es évek állapotába. A valóság az, hogy ilyen veszély nincs ebben az időszakban, viszont nagyon is komoly a jobboldali veszély, a tőkés ellenforradalom veszélye. Grósz nem meri kimondani azt sem, hogy a tőkés ellenforradalom éppen a reform népszerű jelszavába van öltöztetve.

Grósz végképpen gyenge teljesítményt nyújt a teendők megjelölésénél. Ahelyett,

hogy világosan rámutatna az ellenforradalom veszélyére, és egyértelműen megnevezné az ellenforradalmárokat, majd magasra emelné a kommunista zászlót, ehelyett ellentmondásos fejtegetésekbe kezd. „Nem tudunk, de nem is kell szocializmus-képet felvázolnunk.” – mondja, majd beszél a magántulajdon lehetőségéről, de nem mondja ki: az a társadalom, amelyben a magántulajdon akár csak 51 százalékban is van, nem szocialista.

Grósz aduásznak szánja a Magyar Hírlap aznapi számát, amely nyilvánosságra hozza a Pozsgay-Nyers vezette reformszárny programját. Világos, hogy egy pártban nem lehet két program. Grósz ezt felismerve kimondja: „Elmarasztaltak azért, hogy nem fogalmaztuk meg egyértelműen: a kapitalista rendszer számunkra nem követhető és nem reális alternatíva. Újszerű, a mai viszonyoknak és a mai követelményeknek megfelelő rendet kell teremteni a pártmozgalomban. Ha most ennek következménye a pártszakadás, akkor azt is vállalni kell, mert a látszat-egységtől cselekvésképtelen mozgalom nem rendelkezhet soha számottevő társadalmi bázissal.” A jó mondat után

azonban nem olvas be a Politikai Bizottság egyetlen tagjának sem, nem nevezi meg, hogy kik a felelősek a párt szétrombolásáért. „A Politikai Bizottságban alacsonyfokú a munkafegyelem, a szolidaritás, a kölcsönös informálás és gyenge a kollektívizmus” – ennyit mond, és nem többet.

Az álmatlan éjszaka, az elmúlt hetek folyamatos bizonytalankodásai visszaütnek. Grósz már nem olyan magabiztos, mint amikor Gorbacsovnak felvázolja elképzeléseit. Egy pillanat alatt már el is tér a harcos koncepciótól, és azt magyarázza, hogy közös értékelés kell az 1973 óta eltelt időszakról, jó választási programot kell kidolgozni, ideiglenes szervezeti szabályzat kell, de például nincs szükség tagrevízióra, amely lehetővé tenné a marxista vonallal szemben fellépők eltávolítását. Grósz azzal a szándékkal megy a KB ülésre, hogy vállalja a pártszakadást, azaz magasra emeli a kommunista zászlót, s kimondja: aki szocializmust akar, velem jöjjön! Ez a szándéka, de nem teszi meg. Igaz, nem is zárja ki. A lehetőség a levegőben van, kérdés, hogy a KB akarja-e. ■

A Vasas Művészegyüttes Alapítvány színháztermében

Budapest, VIII. Kőfaragó utca 12.

(megközelíthető a 4-6 villamossal a Rákóczi térig)

VASAS-EZREDVÉG ZENÉS-IRODALMI ESTEK

XVII. évad hatodik előadása

2009. április 24-én (pénteken) 17 órai kezdettel

„Oly korban éltem én e földön...”

Emlékezés Radnóti Miklósról, valamint két új könyvről:

Simon Lajos: *Se parancs, se ostor* című
posztumusz verseskötetének

és a *Kézfogás* című antológiának a bemutatása.

Közreműködik:

Borbély László zongoraművész

Keres Emil Kossuth-díjas színművész

Papp Dániel előadóművész

Simor András Gábor Andor-díjas költő

Szepes Erika Gábor Andor-díjas irodalomtörténész

Házigazda:

Baranyi Ferenc Kossuth-díjas, József Attila-díjas költő,
műfordító

Egy napi jövedelmünket az EP-választásokra!

A Munkáspárt Központi Bizottsága felhívással fordul a párt minden tagjához, barátjához és rokonszenvezőjéhez: június elején sor kerül az európai parlamenti választásokra. Mindannyiunk szívügye, hogy a Munkáspárt induljon, és jól szerepeljen. A választásokhoz pénz kell! Segítsünk a pártnak, segítsünk önmagunknak! Mi, a Központi Bizottság tagjai felajánljuk az Európai Parlamenti választási kampány céljaira egy napi jövedelmünket.

Kérjük a párt minden tagját, barátját és rokonszenvezőjét: csatlakozzon hozzánk, és ajánlja fel egy napi fizetését vagy nyugdíját, azaz egy napi jövedelmét!

Munkáspárt
Központi Bizottsága

A Szabadság megjelenéséről

Tájékoztatjuk olvasóinkat, hogy A Szabadság következő lapszáma a húsvéti ünnepek miatt a szokásostól eltérően, egy nappal később, április 17-én, pénteken jelenik meg. A terjesztési futárok ezen a napon vehetik át az újságot.

A Kiadó

AZ EP-VÁLASZTÁS IDŐRENDJE

📄 **ÁPRILIS 6-7.** (hétfő-péntek) között
– értesítők és ajánlószelvények kiküldése =
ELINDULT
A KOPOGTATÓCÉDULÁK
GYŰJTÉSE

- **április 30., csütörtök**
– az ajánlószelvények végső központi leadása
- **május 1., péntek**
– a Munka Ünnepe, munkáspárti kampánynyitó!

📄 **MÁJUS 8. péntek**
– pártlista bejelentésének végső határideje az OVB-nél, a kopogtatócédulák leadásával

K
A
M
P
Á
N
Y

★ **Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség**

📄 **május 22. péntek**
– a választási bizottsági, szavazatszámoló bizottsági tagok bejelentésének határideje

- **június 3., szerda**
– Munkáspárti kampányzáró Budapesten, a József Attila szobornál

📄 **június 5. péntek**
– igazolás kérésének határideje (Magyarországon)

📄 **JÚNIUS 7. vasárnap**
– **A SZAVAZÁS NAPJA**

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>